Per fi ha arribat l'hora de l'Hospici!

La Beca 8 de Març, que atorga l'Ajuntament de Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/ajuntament-de-girona.html] bianualment a un estudi d'història de les dones, per fi, per sort i per justícia posarà els focus de la recerca històrica d'alta qualitat sobre l'Hospici de Girona.

El Jurat qualificador, presidit per l'alcaldessa Marta Madrenas, és molt probable que tingués en compte aquestes consideracions i principalment el deute que té la ciutat amb una institució desconeguda i, encara més, menystinguda, quan va resoldre per unanimitat que el projecte guanyador és Entre Quatre Parets. Història i vivències de les asilades a l'Hospici de Girona (1769-1960), de les doctes historiadores i magnifiques investigadores Céline Xicola i Montserrat Carbonell. Però, sigui com sigui, ara cal explicar bé aquests per fi, per sort i per justícia, i encara alguns més que em deixo al teclat.

Per fi, i per primera vegada, es finança un estudi fet per professionals expertes i molt competents dedicat a l'Hospici de Girona, el d'abans de 1963, quan aquesta importantíssima institució es trasllada al Puig d'en Roca, a un edifici modern i ben dotat, i canvia el nom pel de Llar Infantil Nostra Senyora de la Misericòrdia. Això implica reparar una gravíssima mancança en la història de la ciutat, començar a omplir el buit del desconeixement d'una de les entitats que ha fet més al llarg dels segles per l'equilibri i la integració social. Altrament, una institució que ha conservat un arxiu magnífic, ple de registres, fitxes de tota mena i documents, que consituiran una base documental molt rica per aquest estudi.

Per sort -no sé si per primera vegada però cal aplaudir-ne la decisió-, es passa per damunt del mur d'incomprensió, silenci, menyspreu i en tot cas commiseració, que la moral tradicional dels gironins en general ha dedicat, segles i dècades enrere i de forma persistent, als pobrets asilats i asilades a l'Hospici antic, fills del pecat, bords, endimoniats, hereus del vici o fills de puta, i ara se'ls dedica una mirada científica, moderna, desacomplexada i sense paternalismes ni discriminacions.

Per justícia, i també per primera vegada, es treballa a fons per restablir la realitat de les coses, per donar veu als marginats reclosos en una institució al seu torn marginada, per difondre les seves experiències i fer catarsi de les seves pors i patiments, per ventilar els seus complexos, però sobretot per posar en primer pla les dones, doblement marginades i sotmeses en una institució que educava de forma repressiva tothom, però que als homes els donava un ofici de fuster, sabater, impresor, mecànic? i a les noies les educava entre les quatre parets del cosir, brodar, netejar i servir, empenyent-les a la trista dicotomia del servei domèstic o cap a un ocasional matrimoni preparat. Però aquest establiment d'un punt de vista just sobre l'Hospici només serà posible fent germinar i créixer els extraordinaris lligams de solidaritat i germanor que s'establien entre les asilades i els asilats, aïllats del món exterior i bolcats exclusivament cap a la seva petita col·lectivitat, que estimaven intensament.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/10/21/ha-arribat-lhora-lhospici/874266.html?utm_source=rss